

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 40 (526), 29. kolovoza 2021.

KRALJICA

XXII nedjelja kroz godinu

Ljubav

*Ljubav me susretljivo primi; ipak duša mi uzmače,
svjesna kala i grešnosti.
Ali, vidjevši me kako oklijevam već kod prvog ulaska,
priđe mi bistrovidna Ljubav i zapita blago da mi što
ne nedostaje.*

*„Dostojanstvo uzvanika da bude ovdje“, odgovorih.
Ljubav mi reče: „Ti ćeš biti taj.“
„Ja, zao i nezahvalan? Ah, moj ljubljani, ne mogu
te gledati.“*

*Ljubav me uze za ruku i odgovori sa smiješkom:
„Tko ti dade te oči ako ne ja?“*

*Istina je, Gospode, ali ja sam ih uprljao;
nek, sramota moja ide kamo zaslužuje.
A zar ne znaš, reče mi ljubav, tko ju je na se
preuzeo? Ljubljani, onda ću posluživati.
Sjedi, reče mi Ljubav i kušaj moja jela.
Sjeo sam i blagovao.*

I. čitanje (Pnz 4, 1 – 2. 6 – 8)

II. čitanje (Jak 1, 17 – 18. 21b – 22. 27)

Evangelje po Marku (Mk 7, 1 – 8. 14 – 15. 21 – 23)

IZ LJUDSKOG SRCA IZVIRU ZLE MISLI, ZAVISTI...

Isus svojim odgovorima ustaje protiv formaliziranja vjere (religije). Vjera nije nešto izvanjsko, pa se ne može ni poistovjetiti s vanjštinom. Ona je nešto što je položeno u ljudskom srcu. Makar vjera nikada ne ostaje bez djela, ipak je ona prije dijela. Također uvijek je moguća religijska perverzija.

Ostaje na velikim riječima i skromnim djelima. A osobito je opasnost za navjestitelje. Dobro navještaju (dobra nauka) i neadekvatno se ponašaju (bez dobrih dijela). Bez obzira kakvo bilo djelo ako nije povezano s ljudskim srcem ono nema svoju vrijednost – nema ljudsku vrijednost. Vrijednost svakog djela (osim materijalne vrijednosti) dolazi iz srca djelotvorca. Čim se djelo otkine od djelotvorca vrlo lagano se upada u formalizam i farizeizam. Izvana izgleda sve dobro, ali na razini čovječnosti manjka mu 'srce'.

Tako da se razina materijalnosti i razina srca uvijek ne podudaraju. Koliko ima dobrih djela od kojih su činitelji bili dušom odvojeni, od kojih su bili lošiji, ali isto tako ima 'loših' djela a djelatnici su puno bolji. Vrijednost djela proizlazi iz čovjekova srca, čovjekove dubine (bića). I tu je čovjekov misterij drugima i samom sebi. Iz pročitano evanđelja očito je koja je Isusova misija, poslanje. Ona se razlikuje od političke i socijalne, ali je ona opet ispod svakog ljudskog djelovanja i postojanja. Isus prvenstveno rješava čovjekovu srž.

Ona ga zanima više nego li djela. Isus ide za tim da se čovjek preporodi. A ako se čovjek preporodi tada će se preporoditi cijeli materijalni svijet. Isus ne želi da čovjek živi u svijetu 'glupo' i nesvjesno. Stalo mu je da proradi čovjekova svijest, jer tek tada čovjek biva kvalitetniji i više je čovjek. Koliko li učinimo mehaničkih djela u kojima uopće nismo prisutni. Sva djela u koji smo mi prisutni sviješću istinski su naša djela i mi njih oplemenjujemo, ona nas oplemenjuju. Mi vrlo često sudimo čovjeka baš po vanjštini, iako je vanjština njemu 'sporedna'. Čovjekova

bit je u njegovoj nutrini. Zato Isus i zahtjeva da se druge ne sudi, jer ih se vrlo često sudi po vanjštini, izgledu.

Ali isto tako kad se radi o tome da budemo bolji onda treba započeti od nutrine. Ako se ne obratimo u nutrini sve će ostati po starom, ili će biti izvanjska dekoracija s kojom se mi ne možemo poistovjetiti. Dobrota i zloća proizlaze iz srca. U srcu smo mi istinsko ono što jesmo! Zar sada ne doživljavamo tragičnost kad izvanjskost ne odgovara nutrini. Prave se dogovori i pregovori o miru, a srca kipte od mržnje. Sve izgleda baš kao obijeljeni grob. Hoće se da izvana izgleda lijepo a što je unutra pokazuje se svakodnevno. Svi su uvijek za mir i prijateljstvo a događaju se djela mržnje i lopovluka. Očito Isus daje prednost unutarnjem čovjeku. Zapravo, za njega je samo unutarnji čovjek onaj istinski čovjek ili nečovjek.

Čovjek je dobar ili zao prema svojoj dušu (dubini – Tauler). Čovjek je dobar ili zao po svojoj nutrini. Također preobražaj započinje iz nutrine. Zato se mi strašimo zadubiti u svoju dubinu, a volimo kopati po drugima. Previše smo istjerani na vanjštinu pa se više i ne sabiremo u sebe. Sabrati se znači povući se u sebe i u sebi otkriti svoju istinu. To je ta Kristova 'psihoanaliza'. On upućuje na srž ljudskog bića. Upućuje na izvor. Ako je izvor zdrav tada će teći i zdrava voda, isto tako ako je zatrovan izvor teći će i zatrovana voda.

To nam je svima jasno, ali nam nije jasno kada je riječ o nama samima. Može se reći da se u dubini našeg bića skriva Bog, ali možemo imati i kutak za sotonu. Bog nas poziva da se otvorimo njemu i njegovom svjetlu i glasu. On će nas pročistiti. A kada se Bog u nama 'probudi' (nastani) tada se nama osmjehuje sreća i blaženstvo. Bez Boga je nemoguće biti blažen, smiren. Jer bez Boga čovjek ostaje na površini koja je u trajnoj mijeni i svojoj neistinitosti. Isusova misija i riječ su upućeni unutarnjem čovjeku.

Unutarnji čovjek i vapije za spasom. Unutarnji čovjek je određen ili za vječnu sreću (svi su na to pozvani) ili da sam čovjek krene krivim putom (izvanjskim putom). Promislimo o kvaliteti naše životne prakse u svjetlu naših dijela. Pročisti nas Gospodine i probudi nas u dubini naše nutrine (duše).

Fr. Marijan Jurčević